

ЖИВ БЪДЕНИЯ АЛТУРГИИ
ПРЕДДАЕШСЩЕННЫХ
[ВЪ ПОЛНОМЪ ИЗЛОЖЕНИИ]

ИЗДАТЕЛЬСТВО МОСКОВСКОЙ ПАТРИАРХИИ
РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ
МОСКВА•2012

По благословению
Святейшаго Патриарха московского и всея Руси
Кирилла

Чин Божественных Литургий Преждеосвященных (в полном изложении). — М.: Издательство Московской Патриархии Русской Православной Церкви, 2012. — 60 с.

Ч 63 ISBN 978-5-88017-190-3

© Издательство Московской Патриархии
Русской Православной Церкви, 2012

ЧИН БОЖЕСТВЕННЫХ ЛИТУРГИЙ
ПРЕЖДЕОСВЯЩЕННЫХ.

Во субботу и великом честыредесятнице, егда имать сщеники сотворити преждеосвященю, въ проскомидии въ недѣлю творитъ, иакоже обычно, и по оуготованіи перваго хлѣба, и жрении и проводеніи, рѣжетъ и другія хлѣбы, глагола на единомъ кремже иѣ: **Въ воспоминаніе: Иакѡмъ Овчѣ: И: Жрецѧ: И: Единъ ѿвнъ:**

Таже вливаєтъ во субботу чашъ вино и вода, глагола обычнаѧ: и покрываетъ яко сщеними покровыци, и кадитъ, глагола мѣтъ предложениѧ. И тако начинаетъ божественю літургію, и исполняетъ ю, иакоже обычно. Егда же имать назнаменати хлѣбы по призывањи дхя старгѡ, глаголетъ: **Хлѣбъ сей: Единственъ, иакѡ Единъ есть Христосъ: яко хлѣбы иѣ, множественнымъ числомъ не глаголати.** И егда имать вознести, возношаєтъ всѧ вѣрѹ, и раздробляютъ приносимый первый хлѣбъ, и полагаютъ частицу во субботу чашъ, и вливаютъ и теплоту, иакоже обычай.

Таже,

Тáже, вzéмz сtг8ю лжíц8 десною р8кóю, ѿмочáетz ю
во сtг6й крóви: лб6вою же р8кóю ємлеетz кíйждо хлб6з,
и наносиtз сtг8ю лжíц8, со сtгóю крóвью, ѿмочéнн8ю, и при-
касаеtз єю сtгом8 хлб6з крт6шврáзви, во сtран8, на
нéйже начертáсь кртз, под мáгкостью, и полагáетz и
вz дарохранительниц8. Тáже ємлеетz и др8гíя, и тво-
рнtз тáкоjде на єдн6мz кóемждо, и спрáтоваeтz их
всехz вz дарохранительници. Тáже сщ6нникz мόлнгsя, якo
ѡбычно, и причащаеtз, якo ѿбычно, и исполнáетz
важtвенное сщ6ннодб6йствie по оучиненном8.

Гдá же и́матъ іерéй сїшенинодѣйствовати преждевсїшению, по дѣмъ часѣ ѿверзѧетса завѣса и, ликѡмъ пою-
щымъ: **В**о цѣлѹтии твоемъ: приходи го сїшенинику прѣдъ
сїбліа дѣери и цѣлѹетъ икѡнѹ христѹвѹ, та же вѣты, творѧ
земнія поклоны и глаголѧ ѿбѹчныѧ тропаріи: **П**реѣтѹмѹ
ѡбраӡѹ твоемѹ: и: **М**лрдїј сѹщи источники: Та же цѣлѹетъ
икѡнѹ храма или празднѹемаго сїтаго, ище єсть. Рѣзбѣ
же сегѡ ничеюже глаголуетъ ѿвходыихъ мѣтвъ. Та же, со-
твори въ ѿбѹчное поклоненіе ликѡмъ и людемъ, ѿходи го
во олтарь и ѿблачитса во всѧ сїшениныѧ ѿдѣжды, наизнаменѹѧ,
сирбѣчь благословлѧ и и цѣлѹѧ токмо, ѿбѹч-
ныхъ же мѣтвъ не глаголуетъ, точио: **Г**дѹ помолимся, над-
коєюждо ѿдѣждою.

По ѿпѹстѣ же ізъвѣрази́тельныx, [єгоже глаголи на
согласії цѣкимъ дѣремъ залтворѣннымъ] вземъ діаконъ
врѣмѧ, исходитъ ізъ Олтарѧ сѣверною страною, и стаѣ
на ѿбычнѣмъ мѣстѣ, возглашаетъ: Благослови, Владыко.

Същеникъ же возглашаетъ, творя крътъ єнглиемъ съмъ
на дъ прѣтъ оломъ:

**Блгословено ѿтво Оца и сна и стагѡ
дха, наинѣ и пріснѡ и во вѣки вѣковъ.**

Ліквідатори

Н ачнáетъ вечéрню.

Прінди́те, поклони́мся: прі́жды.

И глаголе́тъ предначи́нáтельныи Фаломъ. Сщеникъ же, и́зшедъ предъ црквиа двéри ѿкровéнною гла́вóю, глаголе́тъ млтвы святыи́льничныя, си́рбчъ ве́черниа, начинáя съ че́ртвьиа млтвы, зане три пе́рвыя по єктеніа́хъ глаго́лютса. Діаконъ же сто́йтъ предъ іко́ною спаса, ожидáя ѿкончанія Фалма.

Матва А.

Иемо́лчными пѣснъми ѵ непреста́нными
славословлены́ми ѿ сты́хъ си́лъ вог-
пѣваемыи, ѵсполни оу́стѧ наша хва-
ле́нїѧ твоегѡ, єже пода́ти вели́чествїе
їменїи твоемѹ стомѹ: ѵ даждь на́мъ
оу́час्�ти ѵ наследїе со всѣми бо́ющи-
ми сѧ тебѣ ѵстиною ѵ хранѧщими
заповѣди твої, мѣтвами сты́жъ вѣ-
и всѣхъ сты́хъ твои́хъ.

Икѡ подобаєтъ тебѣ всѧкаѧ слава,
честь и поклоненіе, ѡцѹ и сѹ и стомѹ
дхѹ, нынѣ и пріинѡ и во вѣки вѣ-
кѡвъ. **Амінь.**

Млтва 6.

Гдї, гдї, пречтою твоєю дланию со-
держай всѧческаѧ, долготерпай на-
всѣхъ насъ, и кайди ѿ злобахъ
нашихъ, помажи ѡедрѡты твоѧ и
млтъ твою, посѣти на твоєю блго-
стю, и даждь намъ и збѣжати и про-
че настоѧщаго днѧ, твоєю блгодатю,
ѡ разлічныхъ козней лукаваго, и не-
вѣтнѹ жизнь нашѹ соблюди блгодатю
всестаго твоегѡ дхѧ.

Млтю и члвѣколюбiemз єдинороднаго
твоегѡ сна, съ нимже блгословеніи єси,
со всестымъ и блгымъ и животворѧ-
щимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и пріинѡ
и во вѣки вѣкѡвъ. **Амінь.**

Млтва 5.**Млтва 5.**

Гже великий и дивный, неисповѣдимою
блгостю и богатымъ промысломъ
оуправлѧй всѧческаѧ: и мірскѧ
намъ блгакъ даровавый, и спорвчн-
вый намъ ѿбещанное цртво дарован-
ыми блгими: пустесотворный намъ
и днє прешедшю честь ѿ всѧкаго
оуклонитисѧ слаѧ: дарѹ намъ и прочее
непорочнѡ совершити предъ стоя слá-
вою твоєю, пѣти тѧ єдинаго блгаго
и члвѣколюбиваго бга нашего.

Икѡ ты еси бгъ нашъ, и тебѣ
славъ возсыламъ, ѡцѹ и сѹ и стомѹ
дхѹ, нынѣ и пріинѡ и во вѣки вѣ-
кѡвъ. **Амінь.**

Млтва 3.

Гже великий и вишний, єдинъ и мѣлъ
безсмертїе, во свѣтѣ живый непри-
ступимъ, всю тварь премудростю

создавый,

созда́вый, раздѣли́вый междѹ съ́томъ
и междѹ тьмѹ, и солнце положи́вый
во ѿблакъ днè, луна же и звезды во
юблакъ нощи, сподоби́вый на́съ грѣш-
ныхъ и въ насто́ящій часъ предвари́ти
лице твоё и сповѣ́даніемъ и вече́рне тебѣ
славослобіе принести: сámъ, члвѣко́любче,
и спра́ви млѣтвъ на́шъ іакѡ кади́ло предъ
тобою, и прїними ю въ воню благо́вѣ-
нія: пода́ждь же на́мъ насто́ящій вече́ръ
и прихода́ющю нощь мірнъ: ѿблакъ ны
во ѿрѹжїе свѣта: и звѣсти ны ѿ страха
нощнаго, и всѣкія вѣши во тьмѣ пре-
хода́ющія: и да́ждь сонъ, єгоже во
ѹпокоеніе не́мощи на́шай даровала єси,
всѣкаго мечтани́я дїавола ѿчужден-
ный. Си, блко, блгихъ пода́тель, да
и на ложахъ на́шихъ ѹмиллющесѧ, по-
минаніемъ въ ношній имѣ твоё, и почи-
ніемъ твоихъ заповѣдей просвѣщаеши,

въ радости

въ радости душевнѣй востанемъ ко
славослобію твоемъ блгости, моленія
и млѣты твоемъ благогородію прино-
сяще ѿ своихъ согрѣшенніяхъ и всѣхъ
людѣй твоихъ, аже, млѣтами стыда-
вши, млѣтю посты.

Иакѡ блгъ и члвѣко́любецъ вѣкъ єси,
и тебѣ славъ возсылаемъ, Оцъ и синъ и
стомъ дхъ, наинѣ и прісно и во вѣки
вѣковъ. Амінь.

Исполнишасѧ же предначинательномъ Псалмъ, глаголетъ
іщеникъ, иль дїаконъ, аще єсть, єкченію сю:

Ииромъ гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помілуй.

О свышнемъ мірѣ, и спасеніи душъ на́шихъ,
гдѣ помолимся. **Л**ікъ: Гдѣ, помілуй.

О мірѣ всегда міра, блгосто́яніи стыхъ
бѣйихъ црквей и соединеніи всѣхъ, гдѣ помо-
лимся. **Л**ікъ: Гдѣ, помілуй.

О стѣмъ храмѣ симъ, и съ вѣрою, блго-
вѣніемъ и страхомъ бѣйимъ входа́шихъ вонь,
гдѣ помолимся. **Л**ікъ: Гдѣ, помілуй.

О великомъ

О великомъ гостподинѣ и Отцѣ нашемъ
стѣншемъ патріарсѣ куріллѣ, и въ гостподинѣ
нашемъ высокопреосвѣннѣйшемъ митрополитѣ
[илю архіепікпѣ, илю преосвѣннѣйшемъ епікпѣ]
имкѣ, чтицѣмъ пресвѣтерствѣ, во христѣ діаконствѣ,
въ всемъ прычтѣ и людехъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдн, поміль.

О богохранімѣй странѣ нашеї, властѣхъ
и вониствѣ єѧ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдн, поміль.

О градѣ сѣмѣ [илю въеси сеї, илю въ стѣнѣ
вѣнтили сеї], всакомъ градѣ, странѣ, и вѣрою
живущихъ въ нїхъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдн, поміль.

О благорасвѣренїи воздвиховъ, въ нѣзобѣлїи
плодовъ земныхъ и временнихъ мірныхъ, гдѣ
помолимся.

Лікъ: Гдн, поміль.

О плачлющихъ, плачущихъ, недугу-
щихъ, страждущихъ, плененныхъ, и въ спасенїи
ихъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдн, поміль.

О нѣзбѣглихъ наਮъ въскія скорби, гнѣва
и нѣжды, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдн, поміль.

Заступни, спаси, поміль и сохрані наꙗз, бжє,
твоєю благодатию.

Лікъ: Гдн, поміль.

Престѹю, пречѹю, преблгословенію, славнѹю
влчѹю нашѹ вѹ и приснодѣю мрію, со всѣми
стѣмы помажувше, сми сеbe, и драга драга,
и весь животъ нашъ хрітѹ вѹ предадимъ.

Лікъ: Тебѣ, гдн.

Илтва перлаго лнгіфона:

Гдн щедрый и мѣтгивай, долготерпѣ-
ливъ и многомѣтгивъ, вишивши мѣтвѹ
нашѹ и вонми гласъ моленія наше-
гѡ, сотвори съ наами знаменіе во благо:
настѣни наꙗз на путь твоїй, єже хо-
дити во істинѣ твоїй: возвеселіе сердца
наша, во єже волгися імене твоегѡ
стагѡ: занѣ вѣлїй єси ты и творѧ
чудеса, ты єси бгъ єдинъ, и нѣсть
подобенъ тебѣ въ бозбехъ, гдн: силенъ
въ мѣти, и благъ въ крѣпости, во єже
помогати, и оутѣшати, и спасти всѧ
оуповавши во імѧ стое твоє.

Возглас:

Икѡ подобаєтъ тебѣ всѧкаѧ слава,
честъ и поклоненіе, ѡцѹ и сѹ и стомѹ
дѹхѹ, нынѣ и пріенѡ и во вѣки вѣковъ.
Лікъ: Амінь.

И по возгласу, стихословитъ: Ко гѹ виегда скорбѣти
ми: [ладісма и], вывѣемымъ и поклонюмъ на Аллилѹїа.
По первой Славѣ, глаголетъ діаконъ єкгенію:

Паки и паки міромъ гѹ помолимся.

Лікъ: Гѹ, поміль.

Заспѹ, спсі, поміль и сохраніи насы, бжє,
твоєю блгодаїю.

Лікъ: Гѹ, поміль.

Преспѹ, пречпѹ, преблгословенію, славнѹю
влчѹ нашѹ вѹ и приснодѣвѹ мрію, со всѣми
стымі помажѹвшє, сми сеbe, и дрѹгъ дрѹга,
и весь животъ нашъ хрѹ вѹ предадимъ.

Лікъ: Тебѣ, гѹ.

Млтва втораго антифона:

Гѹ, да не іаростю твоєю ѿбличиши
насы, ниже гнѣвомъ твоимъ нака-
жеши насы: но сотвори съ наами по
млти твоей, врагъ и исцѣлите душъ
нашихъ, наставляй насъ ко пристанищѹ

Хотѣнія

хотѣнія твоегѡ: просвѣти очи се-
редицъ нашихъ въ познаніе твоѧ истини:
и дарѹи наਮъ прочее настоѧщаго днѣ
мірноє и безгрѣшноє, и все времѧ
живота нашего, млатвами стыжъ вѹ
и всѣхъ стыхъ твоихъ.

Таже по єкгеніи возглас:

Икѡ твоѧ держава, и твоѧ єсть
цркво, и сила, и слава, ѡцѧ и сѹ
и стаго дѹха, нынѣ и пріенѡ и во
вѣки вѣковъ.

Лікъ: Амінь.

И стихословитъ вторая Слава и по Аллилѹїа, глаго-
летъ діаконъ малѹ єкгенію:

Паки и паки міромъ гѹ помолимся.

Лікъ: Гѹ, поміль.

Заспѹ, спсі, поміль и сохраніи насы, бжє,
твоєю блгодаїю.

Лікъ: Гѹ, поміль.

Преспѹ, пречпѹ, преблгословенію, славнѹю
влчѹ нашѹ вѹ и приснодѣвѹ мрію, со всѣми
стымі помажѹвшє, сми сеbe, и дрѹгъ дрѹга,
и весь животъ нашъ хрѹ вѹ предадимъ.

Лікъ: Тебѣ, гѹ.

Млтва

Μήτρα τρέτια γω ἀντίφωνα:

Γένη εἶτε νάσκ, πομληνή νάσκ γρέσ-
νυχών ἢ νεποτρέβνυχών ράβκ τβούχών,
βνεγδὰ πριζυβάτη νάμκ στόε ἢ ποκλα-
νάεμοε ὕμλα τβοὲ, ἢ νε ποσραμή νάσκ
ώ χάληλ μλτη τβοελ: νο δάρδη νάμκ,
γδη, βελλ ἵτε κο σπένηο προσένηλ,
ἢ σποδόβη νάσκ λυβήτη ἢ βοάτησα
τεβὲ ώ βεεγώ σέρδца νάσεγω, ἢ τβο-
ρήτη βο βεέχώ νόλιο τβοյ.

Τάχεια πο ἐκτενήιοις βοζγλάσι:

Εἰκω βλγκ ἢ χλβέκολιόβεցκ βγκ ἐσή,
ἢ τεβέ σλάβδ βοζγλάεμο, όψδ ἢ σήδ ἢ
στόμδ δχδ, νύινέ ἢ πρίσηνο ἢ βο βέκη
βέκωβ.

Δίκαιος: Αμίνη.

Πο τρέτιει σλάβδοις διάκονοις γλαγόλετο:

Πάκη ἢ πάκη μίρομος γδδο πομόλημσα.

Δίκαιος: Γδη, πομίλδη.

**Ζαστδπή, σπεή, πομίλδη ἢ σοχρανή νάσκ, εἶτε,
τβοέο βλγοδάτηο.**

Δίκαιος: Γδη, πομίλδη.

**Πρεστδο, πρεζδο, πρεβλγοσλοβένηδο, σλάβηδο
βλγηδ νάσδ δψδ ἢ πρισνοδδδο μρίο, σο βεέμη**

στύμη

στύμη πομληδε, σάμη σεβε, ἢ δρδγκ δρδγα,
ἢ βέσε ψινότη νάσδ χρτδ δρδγο πρεδαδημο.

Δίκαιος: Τεβέ, γδη.

Σψένηνηκο βοζγλαστο:

Εἰκω τηλ ἐσή βγκ νάσδ, βγκ μίλοβα-
τη ἢ σπάτη, ἢ τεβέ σλάβδ βοζγλάεμο,
օψδ ἢ σήδ ἢ στόμδ δχδ, νύινέ ἢ πρίσηνο
ἢ βο βέκη βέκωβ.

Δίκαιος: Αμίνη.

Ὕ ποέτησα: Γδη, βοζβάχ:

Τογδὰ σψένηνηκο, βκδπή σο διάκονομο, ώχόδητη κα πρε-
λογένηο [σίεστη ψέρτβενηνηκο], ἢ πρέέμη καδήληνηδ, καδήτη
κοβχέζεցκ σο στύμη δάρη.

[Κοβχέζεցκ σειη νέζηνη ποσταβλάյτη να ψέρτβενηνηδ
βο βρέμηλ χασώβη πρέήδε ναχάλα λιτωργίη, ἵψε ψρανήτη
на στήβη τραπέζη.]

Ὕ, σοτβορήβη ποκλόη δο ψεμλή, ώβερζάετο σψένηνηκο
κοβχέζεցκ ἢ, βζέμη στήβη ἵγνεցκ πρεζδεωσψένηνηδ, πολ-
γάετο ἢ σε βελίκημο βλγογοβένηδο να δίσκοσ, νιχεσόζε
γλαγόλα, τόχηο:

**Μήτρα μη στάχχο στέψη νάσηνηχών, γδη
τησε χρτδε, εἶτε νάσδ, πομίλδη νάσδ.**

Διλή: Βέτε, μλτηβη βδη μή γρέσηνηδ.

**Διλή: Γδη τησε χρτδε, σηε βέτη, πομίλδη
μλλ γρέσηνηδ.**

Τάχεια

Тáже ѿкаднівз звѣздыцъ полагаєтъ ю над сѣмъз агнцемъ и покрываєтъ и покрѣвцемъ. Тáже вливаетъ віно и вода во сѣй потиръ, по ѿбычаю, и покрываєтъ покрѣвцемъ, и паки покрываєтъ фебою воздхомъ, ѿкаднівз и. Егда же свѣнникъ ілъ всѣ творитъ,ничесоже ѿ проскомидійныхъ глаголетъ, разве вишереченныя мѣты: прежде свѣнна бо єсть и совершила илъ жертва. И поставляєтъ свѣшъ возженію пред сѣми дары, и покаднівз и, и совершивз поклонъ до земли, входитъ на свое место, діаконъ же, пріемъ ѿ свѣнника кадильницъ, кадитъ сѣю трапезу, и Олтарь, и вѣсъ храмъ, по ѿбычаю.

Индѣ же сѣи дары, иакоже оў наісъ оўтвѣрдисѧ ѿбычай, ѿстаються на сїй трапезѣ въ дарохранітельнице, и егда приспѣетъ врѣмѧ трапезиаго антіфона илъ Гдн, воззвѣхъ, поставляєтъ свѣнникъ сїе єнлие горѣ сѣя трапезы и разинваетъ сѣй антиминсъ, и поставляєтъ на ны діскосъ. И, совершивз земный поклонъ, вземлетъ из дарохранітельницы сїй хлѣбъ прежде свѣнныи и полагаєтъ и на дікосѣ. И, вземъ кадильницъ, предидѣщъ діаконъ со свѣшеною, кадитъ ѿкрестъ сїя трапезы трижды, со блгоговѣніемъ вѣлімъ, занѣ сїмъ гдѣ на прѣтолѣ возлежитъ. Тáже творитъ свѣнникъ земный поклонъ пред сїми дары трижды, и возлагаетъ дікосъ на главу свою и, предидѣщъ ємъ діаконъ со свѣшеною и кадиломъ, тихъ и съ ѿпасткомъ вѣлімъ ѿноситъ держа фебма рѣкама во сїй жертвеникъ. И покрываєтъ сїй дікосъ звѣздыцею и покрѣвцемъ и прѣчалъ всѣ творитъ, иакоже више оўказасѧ. И возврѣшиѧ свинваетъ сїй антиминсъ и полагаетъ на ны сїе єнлие.

Егда

Егда же начнѣтъ пѣти и наінѣ: Шверзаятса цркѧ дѣрн и вѣкаетъ входъ съ кадильницею.

Во днѣ же, егда оўстѣвъ оўказуетъ на літургіи вѣти чтењю сїаго єнлиа, входъ творимъ со єнлиемъ.

И глаголетъ свѣнникъ мѣтвѣ входа.

Мѣтва входа:

Речеръ и заутра и полудне, хвалимъ, блгословимъ, благодаримъ и молимся тебѣ, вѣко всѣхъ: исправи мѣтвѣ нашѣ, иакѡ кадило пред тобою, и не оўклони сердечъ нашихъ въ словеса, илъ въ помышленія лжкавствія: но избави наисъ ѿ всѣхъ любвищъ душы нашѧ, иакѡ къ тебѣ, гдн, гдн, очи наши, и на тѧ оўповѣхомъ, да не посрамиши наисъ, вѣже нашѧ.

Иакѡ подобаетъ тебѣ всѧка слава, честъ и поклоненіе, ѡцѹ и сѹ и сїомѹ дхѹ, наінѣ и пріснѡ и во вѣки вѣковъ. Аминь.

По концу же стихиръ, глаголетъ діаконъ, илъ свѣнникъ, возвѣшиѡ: Премѣдроستъ, прости.

И поютъ

И по ютии лица: Свѣтъ ти хій:

Сщѣнникъ же со дїакономъ, вшедъ во Олтаръ и цѣло-
вавъ сїй прѣтоль, ѿходатъ къ горнемъ мѣсту, іакоже
ѡбꙗчнѡ.

Дїаконъ: Бо́нмемъ.

Сщѣнникъ: И́рхъ всѣмъ.

Дїаконъ: Премѣдростъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ: и прѡчал. Таже затвораютьца цркіѧ
двери, и чтѣцъ пѣваѧ паріміа. И вторый прокіменъ.
И паки ѿверзаютъ цркіѧ двери.

Таже возглашаєтъ дїаконъ: Повеліте.

И ѿбіе сщѣнникъ, вземъ фѣма рѹка ма кадильницу
и свѣщникъ со свѣщеною, стоятъ предъ ст҃ою трапезою, зра-
къ востокомъ, и назнаменуя кръгъ, глаголаєтъ:

Премѣдростъ, прости.

Таже ѿбрашися на западъ къ народу, глаголаєтъ:

Свѣтъ христовъ просвѣщаєтъ всѣхъ.

Чтѣцъ: Прѣтченій чтѣніе.

Дїаконъ: Бонмемъ.

И затвораютьца цркіѧ двери.

Чтѣцъ же глаголаєтъ вторю парімію: и ѿщерий
день имать быти вдѣніе, иль полуелей, прилагаютъ
паріміи праздникъ иль стомъ.

И по исполненіи паріміи глаголаєтъ сщѣнникъ: И́рхъ ти.

Дїаконъ: Премѣдростъ.

И ѿверзаетъ цркіѧ двери.

Чтѣцъ же по ютии: Да исправитъ мѣтва моѧ, іакѡ ка-
дило предъ тобою, воздѣлніе рѹку моѥю жерту вечернаѧ.

И по пѣніи чтѣцъ, лицъ а-й по ютии то же.

Таже чтѣцъ, стіхъ а: Гдѣ, воззвѣхъ къ тебѣ, оѹслыши
мѧ, вонми гласъ моленїѧ моего, внегда воззвати мѧ
къ тебѣ.

Лікъ б-й: Да исправитъ:

Чтѣцъ, стіхъ б: Положи, гдѣ, храниніе оѹстѣмъ моимъ,
и дверь ѿгражденіѧ ѿ оѹстѣніѧ моихъ.

Лікъ а-й: Да исправитъ:

Чтѣцъ, стіхъ г: Не оѹклони сѣрдце моє въ словеса лжів-
ствіѧ, непишевати вину ѿ грѣсѣхъ.

Лікъ б-й: Да исправитъ:

И паки чтѣцъ по ютии: Да исправитъ мѣтва моѧ, іакѡ
kadillo предъ тобою.

И лицъ по ютии: Воздѣлніе рѹку моѥю жерту вечернаѧ.

Подобаетъ вѣдати, єгда чтѣцъ по ютии пѣвое: Да исп-
равитъ: вси людіе, сѹшіи во храмѣ и во Олтарѣ, стоятъ
на колѣнѣхъ, молѧщися. єгда же чтѣцъ по ютии стіхъ, вси
востаютъ. Такожде, єгда по ютии конечное: Да исправитъ
мѣтва моѧ, іакѡ kadillo предъ тобою: вси стоятъ на ко-
лѣнѣхъ. єгда же лицъ начнетъ: Воздѣлніе рѹку моѥю: вси
востаютъ. єгда же котоый лицъ по ютии: Да исправитъ:
всѧ страна та стоятъ: вторый же лицъ и страна народъ
колѣна приклонѧютъ. Іерей же, стоя во Олтарѣ предъ ст҃ою
трапезою, пріемъ кадильницу изъ думіамомъ, кадитъ. єгда
же чтѣцъ по ютии конечное: Да исправитъ: тогда и сѧмъ
іерей, покадивъ пѣвіѧ стѣлъ дары на жерту веннициѣ и ѿдѣвъ

кадильнице діакону, ѿстающися та кадити до скончанія
да неправитися: прикладаєтъ колѣна, молѧся, и востаєтъ,
наченшъ лікъ: Воздухніе: По скончаніи же, глаголеютъ сщени-
никъ мѣтвъ стаго єфре́ма: Гдѣ и блко жибота моегѡ:
сѧ трепѧ велікими поклоны, безъ бї ма́лыхъ.

Млтва стаго єфре́ма сурїна.

Гдѣ и блко жибота моегѡ, дѹхъ пра́зд-
ности, оўнійіа, любоначаліа и праздно-
слобіа не дâждь ми. **Поклонъ.**

Дѹхъ же цѣломѹдріа, смиреномѹдріа,
терпѣніа и любве, дарѹи ми, рабъ
твоемѹ. **Поклонъ.**

Си, гдѣ црѹ, дарѹи ми зре́ти моѧ
прегрѣшенніа и не ѿсаждати братіа
моегѡ, яко блгословенъ єсѧ во вѣки
вѣковъ. **Амінь.** **Поклонъ.**

Посемъ, ѿщє оўказуетъ оўстакъ, глаголеютъ прокіменъ,
и чте́тися апли, и аланія поетися, и чте́тися єѵліе,
по чину лїтургіи златоустової.

Іще же ни, по мѣтвѣ єфре́мової, затворяютися цркви
двери и глаголеютъ діакону ієгѹбѹ єктенію:

Рцемъ вси ѿ всел дѹши, и ѿ всегѡ помыш-
леніа нашего рцемъ. **Лікъ: Гдѣ, помілѹй.**

Гдѣ,

Гдї, вседержитею, бжє ѡтєцъ нашихъ, мо-
лімъ ти сѧ, оўслыши и помілѹй.

Лікъ: Гдї, помілѹй.

Помілѹй нась, бжє, по велицїи мѣти твоей,
мольмъ ти сѧ, оўслыши и помілѹй.

Лікъ: Гдї, помілѹй, тріжды.

Млтва прилежнаго моленія:

Гдї бжє нашъ, прилежное сїе моленіе
пріними ѿ твоихъ рабъ, и помілѹй
нась по множеству мѣти твоѧ:
и щедроты твоѧ низпослы на ны, и
на всѧ людни твоѧ, члющи ѿ тебѣ
богатыя мѣти.

Сще мольмъ и велікомъ господинѣ и ѡтцѣ
нашемъ стѣшемъ патріархѣ курілѣ, и ѿ гос-
подинѣ нашемъ высокопресщеннѣшемъ мит-
рополитѣ [илю архіепїкпѣ, илю пресщеннѣшемъ
єпїкпѣ] илкъ, и ѿ всеи во христѣ братіи нашеї.

Лікъ: Гдї, помілѹй, тріжды.

Сще мольмъ и егохранімѣи странѣ нашеї,
властехъ и вониствѣ єѧ, да тиже и безмольное
житїе поживемъ во вселкомъ блгочїи и чи-
стотѣ.

Лікъ: Гдї, помілѹй, тріжды.

Сще